

عنوان مقاله:

اثر بخشی افزودن اسید فولیک به والپروات سدیم در درمان مانیای حاد، کارآزمایی بالینی دوسویه-کور

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 57، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا ابراهیمی - مرکز تحقیقات روان-پزشکی و علوم رفتاری / دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

علی طلایی - دانشیار روان-پزشکی / مرکز تحقیقات روان-پزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

نغمه مخبر - استاد روان-پزشکی / مرکز تحقیقات روان-پزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

فرزاد اکبرزاده - استادیار روان-پزشکی / مرکز تحقیقات روان-پزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

سعید اخلاقی - کارشناس ارشد آمار / دانشکده-ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

راهله نجاتی - کارشناس مشاوره / مرکز تحقیقات روان-پزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

اندیشه طلایی - دانشجوی بیوتکنولوژی / دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: مقاومت درمانی در مانیای حاد شایع است و نقش درمان های تقویتی شامل فاکتورهای تغذیه‌ای و ویتامین ها همیشه مورد توجه بوده است. هدف این پژوهش، ارزیابی تاثیر افزودن فولیک اسید به سدیم والپروات در درمان مانیای حاد بود. روش کار: این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی دوسویه‌کور در بیمارستان روانپزشکی ابن سینای مشهد و در سال 1390 انجام گرفته و در سایت کارآزمایی‌های بالینی ایران به شماره IRCT201112188106N1 ثبت شده است. به 29 بیمار مانیک، علاوه بر سدیم والپروات، به صورت تصادفی در دو گروه فولیک اسید و دارونما داده شد. در خط پایه و پایان هفته‌های سوم و ششم، شدت مانیا با آزمون مانیای یونگ (YMRS) و بهبود شناختی با آزمون کوتاه وضعیت روانی (MMSE) ارزیابی شد. داده‌ها با نرم افزار SPSS و آزمون‌های کای‌دو و تی دانشجویی تحلیل گردیدند. نتایج: میانگین نمرات YMRS در خط پایه در گروه فولیک اسید $22 \pm 44/2$ و در گروه پلاسبو $14/21 \pm 95/1$ محاسبه گردید که این میانگین در پایان هفته‌های سوم و ششم در گروه فولیک اسید $26/8 \pm 86/4$ و $13/3 \pm 64/1$ و در گروه پلاسبو $31/4 \pm 14/14$ و $13 \pm 21/5$ بود. کاهش میانگین نمرات YMRS در گروه فولیک اسید نسبت به دارونما پس از پایان هفته‌ی سوم ($p=005/0$) و ششم ($p<001/0$)، معنی‌دار اما تغییرات میانگین نمرات MMSE پس از پایان هفته سوم $p=068/0$ و ششم $p=068/0$ معنی‌دار نبود. نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های مطالعه، درمان کمکی با اسید فولیک در کنار درمان اصلی با سدیم‌والپروات، در بهبود علائم دوره مانیای حاد اختلال دوقطبی حداقل تا پایان هفته ششم درمان موثر است.

کلمات کلیدی:

اختلال دوقطبی، اسید فولیک، سدیم والپروات، مانیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166073>

